

Gülden Özcan İçin

"Dokunduğun her şeyi değiştirirsin"

Caroline Hodes

ÖZET

SNAC+ (Lethbridge Üniversitesi) Eşitlikte Mükemmellik Ödül Töreni

ANAHTAR TERİMLER

SNAC+, Gülden Özcan, Eşitlikte Mükemmellik

New articles in this journal are licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 United States License.

This journal is published by [Pitt Open Library Publishing](#).

“DOKUNDUĞUN HER ŞEYİ DEĞİŞTİRİRSİN”

SNAC+ (Lethbridge Üniversitesi) Eşitlikte Mükemmeliyet Ödül Töreni

SNAC+ Eşitlikte Mükemmeliyet Ödülleri Başlangıç Törenine hoş geldiniz.

Bugün, Blakfoot Topraklarında (Niitsitapi'nin geçmiş, bugün ve gelecekteki yurdu ve Métis 3. Bölgesi) Profesör Güliden Özcan'ın çalışmalarını ve yaşamını onurlandırmak için bir araya geldik. Başlamadan önce Ninna Piiksii'ye – Kartal'ın adını taşıyan Baş Kuş – hoş geldiniz demek isterim. Kampüste birçoğunuz onu Mike Burised Head olarak tanıyorsunuz. İyi bir şekilde başlayabilmemiz ve bu alanı birbirimizi duyabilecek açıklıkta tutmamız ve bütünlüklü, şefkatli ve sözümüzü hangi hisler listesine bağlı olarak kurarsak kuralım birbirimizi yargılamadan birbirimize güç olabilmemiz için töreni bir Blackfoot duasıyla açacak.

Açılış Duası (Mike Bruised Head)

Güliden'in meslekî açıdan, aktivizmi ve çalışmaları itibarıyla birçok kazanımını burada listeleyebilirim. Ama bütün bunlar hakkında konuşacak uzun bir konuşmacılar listemiz var. Bunları saymak yerine Güliden hakkında, bir kişi, arkadaş, destekçi olarak ve şüphe götürmez liderlik kapasitesi hakkında konuşmak istiyorum.

Ama önce, eşitlikte mükemmeliyet ödülünün nasıl ortaya çıktığını ve SNAC+ kolektifinin kurucu üyelerinden biri olarak benim için anlamını sizlerle paylaşmak istiyorum. Ama bunu, Güliden'in çalışmalarına yakışacak şekilde yapmak için bazı kişilerin duymak istemeyebilecekleri bazı sert gerçekleri açıkça dile getirmek istiyorum. Bilim kurgu yazarı ve Afrika kökenli fütürist Octavia Butler şöyle der:

Dokunduğun her şeyi
Değiştirirsin
Değiştirdiğin her şey
Seni değiştirir
Ebedi tek hakikat değişimdir
tanrı değişimdir.

Buraya 2015 yılında ilk geldiğimde eşitlik birimi ya da yetkilisi yoktu. Benzer şekilde, kampüste iktidar suistimallerini, ayrımcılığı ya da şiddeti gidermeye yönelik etkili araçlar da yoktu. Cinsel şiddet politikası, cinsel şiddet fiillerinin raporlanması için işleyen bir mekanizma yoktu. Suistimale uğrayanlar meditasyon yönlendiriliyor ve büyük ölçüde sesleri kısıyordu. Fakülte topluluğunun Toplumsal Cinsiyet, Eşitlik ve Çeşitlilik Komitesinin eşitlikten çok eşitlik-karşıtı bir grup olarak çalışıyor olduğu söylenebilir. Ve Fakülte Topluluğumuz (ULFA) baskıcı eyalet yasalarının – Kanada Yüksek Mahkemesinin bir dizi kararıyla değiştirilmeleri zorunlu kılınmıştı-kıskacıdan çıkarak dernek olma sürecine henüz girmişti.

Buraya ilk geldiğimde, daimi kadro adayı, geçici bir yardımcı doçent olarak birtakım tuhaf, sağlamcı, cinsiyetçi ve ırkçı kabul ritüelini yerine getirmek için kendimi sıra dayağında hissetmişim. Beyazlığımın rağmen yeteri kadar beyaz olmayabileceğimi, gözlerim belki biraz daha mavi olsalar, saçlarım belki biraz daha açık renk olsa ve davranışlarım stereotipik dışı özelliklerine daha uygun olsa –

anlamı: sessiz olsam - daha iyi olabileceği imasıyla hep karşılaştım. Ama diğer çevrelerde gereğinden fazla beyazdım. Böylelikle çok zor sorular sormaya ve kampüs genelinde farklı birimlerdeki öğretim üyeleri, öğrenciler ve çalışanların hikâyelerini dinlemeye başladım. Yıpranma oranlarıyla ilgili bilgi toplamaya başladım. ULFA'ya bağlı GEDC'nin erken dönemlerinde yürüttüğü, kampüste eşitsizlik algısıyla ilgili çalışmada yer aldım. Bu çalışmanın sonuçları benim vardığım sonuçları onaylıyordu.

İş kültürüm, yanal/yerinden edilmiş şiddetin ve olumsuz dedikodunun ve kliklerce karaçalmanın hâkim olduğu bir yer gibi görünüyordu. Burada, heteropatriyarkal, ırkçı, sağlamcı ve cinsiyetçi toplumsal abece ve beklentilerin hepsi tam anlamıyla yürürlükteydi. Ben de, bu ayrımcılığı, ücretlerde eşitsizliği, ödüllerde, konuşma davetlerinde ve terfide kliklere dayalı nepotizmin yanı sıra kurumsal kademe ve güç ilişkileriyle bağlantılı derin eşitsizlikleri teşhir etmekle yetinmeyip bunları gidermeye dönük bir şeyler yapmak isteyenlerle birlikte çalışmaya başladım.

Kampüs aktivizmiyle ilgili ilk faaliyetim, bir çeşit cinsel şiddet politikası tasarlayan ve bu üniversitenin, ülke genelindeki, sadece eşitlik yetkilileri – çoğul – değil, eşitlik birimleri de – çoğul – olan diğer üniversitelere ayak uydurmasını ve böylelikle misillemez düzeltme ve hakkaniyete yaklaşan bir şeylerin bu üniversitenin bir parçası olmasını talep eden öğrencilere bu konularda destek olma. Hoş, o zamanlarda bu yerde değişim bilim kurguya ait bir şeymiş gibi görünüyordu.

2016 yılında, üniversiteden ve daha geniş topluluklardan ırkçı cinsiyetçiliği, sağlamcılığı ve diğer ayrımcılık biçimlerini deneyimlemiş bir grup Profesör Glenda Bonifacio'nun insan hakları haftasında düzenlediği etkinliklerde bir araya geldiler ve Olu, Saurya, Victor ve Gideon'a teşekkürlerle kampüste örgütlendik. Daha sonra Rabintra, Jacqueline ve Monique de bize katıldı ve sonra işe yeni girdiğinde aramıza katıldı. Hep birlikte SNAC+ kolektifini kurduk; çünkü kampüse gerçek eşitliğin gelmesine ihtiyacımız vardı. Artık cinsel şiddet politikamız, şikâyetlerin yapılabileceği bir mekanizmamız var – mükemmel değil, ama... Eşitlik, Çeşitlilik ve İçerme'de direktörümüz (Martha Mathurin Moe) ve proje yürütücümüz (Hernando Ortega) var. Onlar da daha yapılacak ne kadar çok işimizin olduğunun farkındalar. Fakülte Birliğimiz yavaş yavaş derneğe dönüşüyor; lisans, yüksek lisans öğrencileri ve öğretim üyeleri haksız emek politikaları, insan hakları ihlalleri, sistemik, yapısal ve kişiler-araso şiddet karşısında gerçek kolektif eyleme katılmaya başlıyorlar. Değişime benzer bir süreçteyiz ve buraya geldiğimizden bu yana mücadele edenlerimiz bunların olumlu değişiklikler olduğuna ve sahte olmadıklarına ya da bilim kurgu malzemesi olmadıklarına dair yeniden umudumuz var.

Güliden, Lethbridge Üniversitesine geldiğinde yaptığı ilk şey, SNAC+'a katılarak kurucu üyelerimizden biri olmak; ikincisi Üniversitenin, yaşamsal, özgürlük açısından ve refah açısından tehdit altında olan akademiklere destek olmasını ve yaşama alanı sunmasını sağlamak için bir Scholar At Risk birimi kurmayı; üçüncüsü GEDC'ye (ULFA) katılmayı. Beth ve Andrea o komitedeki çalışmalarlarıyla ilgili konuşacaklar. Sonrasında ULFA'nın daha etkin bir üyesi oldu. Dan de bu konuyu kısaca ele alacak.

SNAC+ ödülünü Güliden'e veriyoruz; çünkü arkadaşım ve meslektaşım Nisha Nath'in 2020'deki konuşmasında hatırlattığı gibi, eşitlik herkes için değil. Asıl eşitlik çalışması içeriden dışarıya doğru yapılmalı; iktidar, mükâfat ve minnettarlık arzusuyla değil, kalpten gelmeli.

Beyaz üstünlükçü yerleşimcilerin sömürgesi toplumlarda eşitlik için mücadele edenler herhangi bir popüler yarışmayı kazanmayacaklarını, çalışmalarının büyük ölçüde bedava olacağını ve farkedilmeyeceğini (gerçi bu ödül aksi takdirde kampüsteki görünmez emeğin tanınmazlığını değiştirme çabasını örnekliyor) ve ileriye doğru atılmış her adımın genelde 100 ya da belki, 1000 adım geri atılmış hissinin vereceğini bilirler. Bozuk bir sistem ya da kurumda içerilmekle hiçbir zaman yetinmeyeceklerini bilirler ve duygusal emeğin hep çok önemli olacağını da bilecekler. Eşitlik, kariyeristler ya da egoistler için değildir; zira doğru yapıldığında işten atılabileceğinizi ve anında yerinize bir başkasının konacağını, bütün çalışmalarınızın semeresini alacağını, terfi ettireceğini ve her şeyi de-politize edeceğini bilirsiniz – yurdunuzu geri alacağınızda, oranın sizin toprağınız olduğunun kabulüyle kalırsınız. Eşitlik, erdem arayanlar için değildir; zira eşitlik çalışması doğru yapıldığında hiç kimse sırtınızı okşayıp sorunun bir parçası olduklarını düşünmelerini istediğiniz için size teşekkür etmeyecektir. Baştan savmacılar için de değildir; zira, yasama değişiklikleri, mahkemeler, akademik çalışmalar ve aktivist modelleri ve toplumsal hareketlerden oluşan devasa işler kütlesinin gerektirdiği zaman ve enerjiyi buna ayırmaya çok nadir bulunur insanlar isteklidir.

Kısaca, bireyler için değildir; zira hiç kimse bu işlerin tümünü tek başına yapamaz. Bu nedenle, aslen, Kuzey Amerika Üniversitelerinin bireyci, kariyerist kültürüne ters düşer.

Eşitlik çalışması, tevazu, bütünlük, denge ve adalet duygusu gerektirir. Öfke ve reddin (Audra Simpson ve Leanne Betasamosake Simpson'ın çalışmalarındaki anlamıyla) ve içerlemenin (Sarah Hunt, Frantz Fanon ve Glenn Sean Coulthard'ın çalışmalarındaki daha doğru ifadeyle, ressentiment) gerekli ve devrimci duygular olduğunu ve hareket geçirici olabileceklerini bilme bilgeliğini gerektirir.

Taviz ve diyalogun, ancak eşitlerle dolu bir odada işe yarayabileceğini bilme bilgeliğini gerektirir - aksi takdirde baskın gruplar ve bireyler, bugün iktidar konumunda olanların hâlâ faydasını gördükleri ayrımcı statükoyu destekleyenlerce hakları ihlal edilen, suistimale ve ayrımcılığa uğrayanların öfke ve kederi karşısında duramayacakları için rahatlatılmayı isterler. Gereğinden fazla öfke ve içerlemenin, bir istismar ve şiddet kümesinin yerine diğerini geçireceği tersyüzlere yol açabileceğini görme bilgeliğini gerektirir. Her duruma uyan bir formül olmadığını, sorunlara tek tek odaklanmanın imkânsız olduğunu bilme bilgeliğini gerektirir – Audrey Lorde'un keskin bir şekilde hatırlattığı gibi, tek meselden oluşan hayatlarımız yok. Son olarak, eşitliğin bir yarışma olmadığını bilme bilgeliğini gerektirir. Kimse baskı Olimpiyatlarını kazanmaz. Salt zarar gördünüz ya da zarar görmediniz diye deneyimleriniz başkalarının deneyimlerini ve gerçeklerini iptal etmez. Bir kişinin stereotipler çantanıza uyup uymamasına, belirli bir deneyimi yaşamış olmakla kibirli varsayımınızı yanlışlayan birinden dolayı üzülme sizden özür dilemeleri gerektiği anlamına gelmez; psiko-sosyal ve psiko-politik çalışmalar yapmanız gerektiği anlamına gelir.

Gülden bu bilgeliği tanıyor. Bu bilgeliğe sahip, bunu, aktivist ve akademik çalışmalarında, meslekî hayatında ve diğerleriyle kurduğu kişisel ilişkilerinde örnekliyor. Hem bir mücadelecisi hem bir sevgili olarak yaratmak istediği dünyayı kucaklamaya bağlılığını görebiliyorum.

Ona bu ödülü haber vermek için telefonla mesaj gönderdim ve kampüste çok sevdiğini söyledim; yanıtladı: Burada benden nefret edecekleri kadar uzun kalmadım. Yıllar içinde kendisiyle iş hakkında yaptığımız birçok sohbet ve bilgilendirme konuşmalarında Gülden Özcan'ın içinde yaşayan ateşi görmemi sağladı. Aday göstermem 'inceliği' için değil; nihayetinde, bu kelimenin etimolojisine baktığımızda Fransa'da on ikinci yüzyılda ortaya çıktığını ve Latince'de türediği kelimenin anlamının 'cahil ya da bilmeyen' olduğunu gösteriyor. Toplumsal ve siyasal değişim için çabalayan, keskin zekâlı bir eylemci ve bilim insanı için hiç de doğru bir tarif olmadığı açık.

Gülden'i bu ödüle, keskin zekâsı, bütünlüklülüğü, dengesi ve kolektif adalet duygusu, söylenmesi gerekeni söyleme yeteneği ve kimsenin onayına ihtiyaç duymaması nedeniyle aday gösterdim. Gülden'i bu ödüle aday gösterdim; zira mucize olur ve Nisan ayında Lethbridge Üniversitesine dönerse çalışmalarının öncülük edeceği değişikliklerin, eşitsiz ve şiddete dayalı kurumsal kültürlerden fayda sağlayan birçok kişinin bu kampüste benden nefret ettiğinden daha fazla Gülden'den nefret edeceklerine inanıyorum.

Bunu sevgiyle, saygıyla ve onurla söylüyorum. Baskın kişiliklerin ve karizmatik istismarcıların yönettiği kliklerin içinde gözden kaybolan iyi huylular hiçbir zaman tarih yapmaz; ama belki, Adolf Eichmann istisnalardan biridir. Bizleri, bütünlüklü, sorumluluk sahibi, duygu ve sözün her hali için alan açma, sadece dinleme değil duyabilme yeteneğinde bir araya getirenler; sabote etmek ve yarışmaktan ziyade birlikte çalışabilen, yetkiyi aktarabilenler, öfke, içerleme, taviz, diyalog ve arzu arasındaki nazik dengeyi maharetle kurabilen ve her birini ne zaman kullanacağını bilme bilgeliğindeki; eylemlerinin sorumluluğunu alanlar, içeriden dışarıya doğru çalışanlar, stereotip çantalarına uydukları ya da uymayanlardan özür beklemeyenler—tarihi doğru bir hatta yapanlar bu kişiler. Bunlar liderliğin işaretleridir. Gülden Özcan bir lider ve bu nedenle onu bu ödül için aday gösterdim.

Arkadaşım olduğu için gururluyum. Gelecekteki ödüller için çitayı çok yüksek tuttu. Onun gibi, birbirimizi ve farklılıklarımızı kusurlarımız değil katkımız olarak kutlamaya, Gülden gibi, tehdit hissetmeden birbirimize güç vermeye ve dünyada görmek istediğimiz değişim olmaya hep birlikte başlamayı samimiyetle umuyorum.

Bugün bize katıldığınız için teşekkürler.

Dekanımız, Matt Letts konuştuğundan sonra diğer konuşmacılarımızla devam edeceğiz.

Konuşmaya gönüllü olanlar sözlerini tamamladığında tartışmaya katkı sunmak isteyen herkesin katıldığı bölüme geçeceğiz.

Caroline Hodes

Lethbridge Üniversitesi
Feminist Asylum

Simten Coşar (çev.)

Sampsonia Way Magazine
Feminist Asylum
Dikiş Makinesi